

خطِ دومِ پِترُس

پیشگفتار

خطِ دومِ پِترُس بَلِدِه تعدادِ کَلُونِ ایماندارای نوِشته شُدَه که دَ امْزُو زمان زِندگی مُوكَد . هَدَفِ اَصْلِي امْزِي خط اِيسته شُدو دَ برابِر تعلِيمِ هَائِي غَلَط و فِسَادِ إِخْلَاقِي اَسْتَه که امْزُو تعلِيمِ هَاءِ وَجْهُودَ أَمْدُد . پِترُس بیان مُونَه که شِناختِ صَحِيح دَ بارِه خُدا و مَولا عِيسَى مسیح مِيتَنَه مو ره امْزِي مُشكِلات بُرُو بیره . شِناختِ صَحِيح دَ وسِيلَه کسَايِ دِست مِيَيه که عِيسَى مسیح ره دِيدَه و تعلِيمِ هَائِي شَى ره شِنِيَّدَه . پِترُس امْچَنان دَ برابِر کسَايِ اِيَّستَه مُوشَه که دُوبَارَه آمَدونِ مسیح ره إنْكَار مُونَه . او دَ جوابِ ازوا مُوگَيَه : دلِيلِ ازِي که مسیح دَ دُوبَارَه آمَدون خُو دِيرَ كَده اِي اَسْتَه که خُدا نَمِيَخَايَه کس نابُود شُنَه ، بَلَكِه مِيَخَايَه که پَگ توبَه کَده نِجَات پَيَدا كُنه .

فهرِستِ عنوانَها

دُعا و سلام (فصلِ ۱ آیَه ۱)

إِنتِخَاب و كُوي شُدَه هَائِي خُدا (۳:۱۱)

پیشگویی از کِتابِ مُقدَّس (۱۱:۱۲)

معلمای دروغی و تباہی ازوا (۱:۲)

و عدِه آمدون روزِ خُداوند (۱:۳)

دعا و سلام

۱ از طرفِ شمعون پترس، غلام و رسولِ عیسیٰ مسیح، بَلَدِه کسای که دَ وسیله عدالتِ خُدای مو و عیسیٰ مسیح نجاتِ دِھنده، امُو ایمان ره یافته که رقمِ ایمانِ ازمو با ارزشِ آسته: ^۲ فیض و سلامتی دَ وسیله شناختِ خُدا و مولای مو عیسیٰ مسیح پریمو نصیب شمو شنه.

۲ انتخاب و کُوی شده های خُدا

۳ قدرتِ الٰهی اُزو هر چیزی ره که مو بَلَدِه زندگی و خُداپرستی ضرورتِ دری دَز مو دَده. ای چیزا از طریقِ شناختِ امزُو که مو ره دَ وسیله جلال و نیکی خُو کُوی کده، میسر شده. ^۴ او دَ وسیله امزی چیزا و عده‌های غدر بُزرگ و با ارزش ره دَز مو دَد تا از طریقِ ازوا از فیسادی که بخاطرِ خاهشاتِ نفسانی دُنیا وجودِ دره، خلاصی پیدا کُنید و دَ طبیعتِ الٰهی شریک شُنید. ^۵ پس دَ امزی دلیل، سخت کوشش کُنید که دَ ایمان خُو نیکی ره اضافه کُنید، دَ نیکی خُو عِلم، ^۶ دَ عِلم خُو گذشت، دَ گذشت خُو بُرداری، دَ بُرداری خُو خُداپرستی، ^۷ دَ خُداپرستی خُو مهرِ برادرانه و دَ مهرِ برادرانه خُو مُحبَّت. ^۸ چون اگه امی

چیزا دَز شُمو وجود دَشته بَشه و کَلو شُده بوره، شُمو ره نَمیله که دَشناختِ مَولای مو

عیسی مسیح ْمبل و بَیه ثَمر بَشید.^٩ ولے هر کسی که امی چیزا ره نَدره، او کور و پیشِ پای بین آسته و پُرمُشت کده که از گُناههای ساِبق خُو پاک شُده.^{١٠} پس آی بِرارو، سخت کوشش کُنید که کُوي شُدو و انتِخاب شُدون خُو ره ثابت کُنید، چون اگه امی کار ره کُنید هرگز گُمراه تَمُوشید.^{١١} امزی طریق فرصتِ داخل شُدو دَپادشاهی آبَدی مَولا و نجات دِهنده مو عیسی مسیح پَریمو دَز شُمو دَده مُوشه.

پیشگویی از کِتابِ مُقدَّس

^{١٢} پس ما غَفلَت نَمُونم و همیشه امی چیزا ره دَیاد شُمو میرُم، اگرچه شُمو اُونا ره مُفامید و دَ حقِیقتی که پَیدا کَدید محکم-و-استوار آستید.^{١٣} ما مَصلحت مِینگرُم تا زمانی که ما دَ امزی جِسم آستُم باید دَ وسیله یادآوری شُمو ره دَ جوش-و-خروش بیرم،^{١٤} چون ما مِیدَنم که وختِ بُر شُدون مه از جِسم نزدیک آسته، امُو رقم که مَولای مو عیسی مسیح ام مره خبر کده.^{١٥} امزی خاطر ام سخت کوشش مُونم تا بعد از رفتون مه ازی دُنیا شُمو بِتنید هر وخت امی چیزا ره دَیاد خُو بیرید.

^{١٦} وختیکه مو دَ بارِه قُدرت و آمدونِ مَولای مو عیسی مسیح دَز شُمو خبر دَدی، مو از قِصّه های ساختگی که دَ هوشیاری جور شُده پَیروی نَمُوكدی، بلکه مو شِکوه-و-جلالِ شی ره دَ چیم خُو دیده بُودی.^{١٧} چراکه او از طرفِ آته مو خُدا دَ امزُو غَیت عِزَّت و جلال پَیدا

کد که یگ آواز از جلالِ باعَظَمَتِ خُدا آمده گفت: "اینمی باچه دوست داشتنی مه یه که از شی خوش-و-راضی آسُم".^{۱۸} امی آواز ره مو خودون مو شنیدی که از آسمو آمد د
غیتیکه قد ازو قتی د کوهِ مُقدَّس بُودی.^{۱۹} پس، مو کلامِ آنبيا ره دَری که کلوتر مورِد
تاپید آسته و شُمو کارِ خوب مُونيد اگه دزوا تَوجُه کُنيد؛ کلامِ ازوا مثلِ چراغِ د جای
تريکي روشنائي ميديه تا روز واز شنه و ستاره صبح د دلهای شُمو بُر شنه.^{۲۰} از تمامِ چيزا
کده اوّل بِدَنَيد که هيچ پيشگويي کتابِ مُقدَّس از تفسيرِ خود پيغمبر نيسته،^{۲۱} چراكه
پيشگويي هرگز د خاست-و-راده إنسان نَمَدَه، بلکه مردم د وسیله روح الْقُدُس از طرفِ
خُدا توره گفته.

معلمای دروغی و تباہی ازوا

۲^۱ لیکن د مينكلِ قومِ إسرائیل، آنبيای دروغی ام بُود، امُو رقم که د مينكل شُمو ام
معلمای دروغی پیدا مُوشہ که تعليمای تباہ کُننده ره تاشکی بلده شُمو میره و حتی باداري
ره إنكار مونه که اونا ره خريده و اونا تباہی زُودَرس ره د بَلِه خُو ميره.^۲ غدر کسا از
فسق-و-فسادِ ازوا پَيَروی مونه و بخاطرِ ازوا راهِ حقیقت بَدَنَام مُوشہ.^۳ اونا بخاطرِ حرص-
و-طمع قد توره های ساختگی د بَلِه شُمو تُجارت مونه. محکومیتِ ازوا از غَدر وخت پيش
فيصله شده، طال نَمُوخوره و تباہی ازوا آماده استه.

چون خُدا از مجازاتِ ملایکه های که گناه کد دِریغ نَکد، بَلکِه اُونا ره دَ دوزَخ آندخته دَ زنِجیرای تِریکی تِیره تسَلیم کد تا بَلده قضاوتِ نِگاه شُنه.^۵ او امْچنان از مجازاتِ دُنیای قدِیم دِریغ نَکد و طوفان ره دَ بَلله دُنیای مردم بَسْخُدا آورَد، ولَے نوح، جارچی عدالت ره قد هفت نفرِ دِیگه نِجات دَد.^۶ خُدا شارای سَدوم و عَمُوره ره مَحکوم دَ نابُودی کده دَ خَگِشتر تَبَدِیل کد و اُونا ره یگ نَمُونه عِبرَت بَلده کسای جور کد که میخایه دَ بَسْخُدا زِندگی کُنه.^۷ ولَے خُدا لوطِ عادِل ره که از فِسق و فِسادِ مردمای بَسْخُدا دَ تَنگ آمدَد، نِجات دَد،^۸ چون اُمو مردِ عادِل که دَ مینکل ازوا هر روز زِندگی مُوکد، چیزای ره که مِیدِید و مِیشِنید، روحِ عادِل شی دَ وسیله کارای شرِیرانه ازوا رَنج و عذاب مِیکشید.^۹ پس خُداوند مِیدَنه که چی رقم شخصِ خُداپَرست ره از آزمایش‌ها نِجات بِدیه و گناه‌کارا ره تا روزِ قضاوت بَلده جزا نِگاه کُنه،^{۱۰} خصوصاً کسای ره که از خاھِشاتِ پلیدِ جسم خُو پَیروی مُونه و هر قُدرت و اختیار ره خار و حَقِیر حِساب مُوکنَه.

آمیا دَ اندازِ سرکش و بِکری آسته که حتی از تَوهِین کدو دَ حُکمرانی آسمانی ترس نَمُخوره،^{۱۱} دَ حَالِیکه ملایکه ها، اگرچه قُدرت و قُوتِ کَلوَتَرَ دَرَه، ولَے دَ پیشِ خُداوند اُمو حُکمرانا ره تَوهِین کده مُتَهَم نَمُونه.^{۱۲} ولَے امی مردمًا رقمِ حیوانا بَعَقل آسته؛ امیا زَیده شُدَه که شِکار و نابُود شُنَه. آمیا دَ ضِدِ چیزای بدگویی مُونه که هیچ نَمُوفامه و رقمی نابُود مُوشَه که حیوانا نابُود مُوشَه^{۱۳} و بخاطرِ بَدی که کده بَدی مِینگره، چراکه عیاشی دَ روزِ روشن ره خوشی خُو مِیدَنه. اُونا ماپه لَکه ها و عَیب ها آسته که وختی دَ مِهمانی ها

قد شُمو يگجای مُوشه، غَرقِ لِذَت های فریبِنِدِه خُو آسته.^{۱۴} اُونا چیمای پُر از زِنا دَرَه که از گُناه کدو سیر نَمُوشه و مردُمای سُسْت-إراده ره دَ دام مِینَدَزه. اُونا دِلهای خُو ره دَ حِرص-و-طَمَع عادت دَده و آدمای نالَت شُدَه آسته.^{۱۵} اُونا راهِ راست ره ایله کده گُمراه شُدَه و از راهِ بِلَعَام باچه بُصُور پَيَروی مُونه که او عایدِ بَدَکاری ره دوست دَشت،^{۱۶} ولَے بخاطِرِ خطَاکاری خُو سرَّزِنَش شُد؛ يگ الْأَغْبَسِ زِيَوَةً زِيَوَنِ إِنْسَان توره گُفت و دیوَنَگی امزُو پَيَغمَبر ره بَند کد.

امی رقم آدما چشمِه های بَسَه او آسته و مَنِيَارَای که دَ وسِيلَه بادِ شَدِيد رانده شُدَه؛ بَلَدِه امزیا تَرِیکی تَیره مُقرَر آسته.^{۱۷} چون اُونا توره های كِبِرآمیز و باطِل مُوگیه و دَ وسِيلَه خاھِشاتِ شَهْوَانِي جَسَم، کسای ره دَ دام مِینَدَزه که نَو از گِيرِ مردُمای گُمراه دُوتا کده. اُونا بَلَدِه ازوا وعدِه آزادِي مِيدِيه، دَ حَالِيَكَه خودون شَى غُلامَيِ فِسَاد آسته؛ چون هر چیزی که دَ بَلَه يگ آدم حاکِم بَشه، او غُلام امزُو چیز آسته.^{۱۸} چون اگه اُونا بعد از آزاد شُدو از الْوَدَگَي-و-نَپَاكَي های دُنِيَا دَ وسِيلَه شِنَختونِ مَوْلا و نِجَاتِ دِهندِه مو عِيسَى مسيح بسم دَزوا گِرفتار شُنَه و تابع ازوا شُنَه، آخرِ ازوا از اوَّل کده بَدَتر مُوشه.^{۱۹} چون بَلَدِه ازوا بِهَتَر مُوبُود که راهِ عدالت ره هيچ نَمِيشَنَخَت، نِسَبَت دَزِي که بعد از شِنَختون شَى، امزُو حُكمِ مُقَدَّس که بَلَدِه ازوا دَده شُد، رُويَ گَرَدو شُد.^{۲۰} اي چِيزا قد ازوا مُطَابِقِ امزِي مَثَلِ راست رُخ دَد که مُوگیه:

“سَكْ دَبَلِه قَى كَدَگى خُو پس مىيىه.”

“خُوكِ شُشته شُده بسم خود ره دَگِل لوڈ مىديه.”

وعده آمدون روزِ خداوند

٣ آی عزِيزا، ای خطِ دوم آسته که بَلِدِه شُمو نوشتە مۇنۇم. امى خطەها ره نوشتە كُدم تا
فِكْرَاي پاك شُمو ره دَ وسِيلە يادآورى بىدار كُنم،^٢ تا شُمو تورەھاي ره كه دَ گُذشتە دَ
وسِيلە آنبىاى مُقدَّس گُفتە شُده و حُكم مَولا و نِجات دِهنەد ره كه از طِريقِ رسُولاي شُمو
دَز شُمو دَدە شُده، دَ ياد خُو بىرىيد.^٣ اولتَر از تمام چِيزا، شُمو باید اى ره بِدنىيد كه دَ روزاي
آخر رِيشخندگرا پَيدا مُوشە كه حقِيقەت ره رِيشخند كده مُطابِقِ خاھِشاتِ نفس خُورفتار
مۇنە^٤ و مُوگىيە: “كُجا شُد وعده آمدون ازو؟ از زمانى كه بابهَكَلوناي مو مُرد، تمام چِيزا
امُورقم آسته كه از شُروع خِلقتِ دُنيا بُود.”^٥ اونا قَصداً اى حقِيقەت ره نادىيدە مِيگىيرە كه دَ
وسِيلە كلامِ خُدا آسمونا از قدِيم مَوجُود بُود و زمى از آو و دَ وسِيلە آو شکل گِرفت؛^٦ و دَ
وسِيلە آو ها، دُنياى امزُو زمان غَرق شُد و از بَين رفت.^٧ لِيکِن دَ وسِيلە امزُو كلام، آسمونا
و زمِينِ فعلى بَلِدِه آتِش ذَخِيره شُده و تا روزِ قضاوت و نابُودى مردُماى بَس خُدا نِگاه

لیکن آی عزیزا، امی حقیقت از یاد شُمو نَروه که دَپیشِ خُداوند یگ روز رقمِ هزار سال
آسته و هزار سال رقمِ یگ روز.^۹ خُداوند دَپوره کدون وعده خُو دیر نَمونه، رقمی که
بعضی کسا گُمان مُونه که دیر مُونکنه، بَلکِه بَلده از شُمو صَبر مُونه، چون او نَمیخایه که
کس نابُود شُنه، بَلکِه میخایه که پَگ توبه کُنه.

۱۰ مگم روزِ خُداوند رقمِ دُز الّی مییه. دَامْرُو روز آسمونا قد غُرشِ آوازِ بلند از بین موره،
اجسامِ فَلکی^{۱۱} ازی که تمامِ امزی چیزا دَامزی طریق نابُود مُوشه، پس شُمو چی رقم
مردمَا باید بَشید؟ شُمو باید دَزندگی خُو مُقدَّس و خُداپرست بَشید،^{۱۲} چیم دَراهِ آمدون
روزِ خُدا بَشید و بَلدِه آمدون شی کوشِش کُنید، امُو روز باعثِ مُوشه که آسمونا در گرفته
نابُود شُنه و عالمِ هستی دَگرمی کلو ذوب شُنه.^{۱۳} لیکن مُطابِق وعده ازو، مو دَانتِظارِ
آسمونای نَو و زمینِ نَو آسته که جایگاهِ عدالت آسته.

۱۴ پس آی عزیزا، دَحالِیکه انتِظارِ امزی چیزا ره میکشید، سخت کوشِش کُنید که دَ
حُضورِ ازو بَلکه و بَسیعیب یافت شُنید و صُلح-و-آرامِش داشته بَشید.^{۱۵} صَبر-و-حوصله
مولای مو ره سَبَبِ نجات خُو بَدَنید، امُو رقم که بِرارِ عزیز مو پولُس ام مُطابِقِ حِکمتی که
دَزُو دَده شُده، بَلدِه شُمو نوشتہ کد.^{۱۶} او دَتمامِ خط های خُو دَباره امزی چیزا توره
مُوگیه. دَزوا بعضی چیزا آسته که فامیدون شی سخت آسته و مردمای جاھل و سُست اراده

أونا ره غَلَطٌ معنیٰ مُونه، امُو رقم که قد دِیگه نوِشته های مُقدَّس ام امی کار ره مُونه و
نابُودی ره دَبَلِه خُو میره.

^{۱۷} پس آی عزِيزا، ازی که شُمو امی چِيزا ره از پیش مُوفاَمِید، احتیاط کُنید که دَوسِيله
حِيله-و-مَكِير آدمای شریر گُمراه نَشَنِيد و از أُستواری-و-پایداری خُو سُقوط نَكُنید، ^{۱۸} بَلکِه
دَفَيض و شِناختِ مَولا و نِجاتِ دِهندِه مو عیسیٰ مسیح رُشد کُنید. بُزرگی-و-جلال از آلی
و تا أَبَدِالْأَبَادِ ازُو باد. آمين.